

מי שהייה פרק תשיעי פסחים

(ג) [כליות ז,]: (ד) [כ"ה]
 ג. מענית ט. גיטין 5.
 דכחות מט. (א) [לקמן]
 (ב) [עניל סט. וט' ג'.]
 (כ) [לקמן סט. וט' ג'.]
 (ד) [לקמן ז,]: (ו) [צממות]
 (ז) [לקמן ז,]: (ז) [גמאלר כט. י''].
 (ח) [עניל רט' ג', ט] [ונגדים]
 (ט) [עניל כט. י'']. (י) [טבונה כט. י''].

1. ואל בני ישראל תדבר לאמר איש יש
בי קיל אליהם ונשא
הטהר: ויראך בו
2. והאיש אשר הזה שודר לארץ
קדרון לעשות הפסח
ומערכה כי בימי נח
הקריב מבני עדן
יש לא קחש וחטא:
3. דבר אל בני ישראל לאמר איש כי יתירה
טמא לנפש או בדרכו
רזהה לך כם ולזרתיכם
ועשה פשח ליה:
במדבר ט יג
4. ובemo החער עלה
ויאצזנו המלאכים בלוט
לאמרם קם קח את
ששקה ואת שתי בתוקת
הנשאצזן תפשה בעין
הערה:
5. והשנשן צאן
הארץ ולוט בא עזרה:
בראשית ט כג

גָּלוֹן הַשְׁמִים

מוסך ריש'
דהאי כי לשון דהה
וורוקין על טמא שין.
וילעכט כל מילון טעם
וינחן דרכ' אומתנין סמויין
(ישיבת צ'). אין שוחחין
וניחן עלי פסחים עין, וו' עין
גע דילעט נפוץ לאלה נפוץ
לעכט, דרכ' מ"ד דס' ס' ס' ס' ס' ס'
ס' (הנחות כב: וו', לעיל
ס' בארכונה).

מוסך תומפוף

ברבר הישם ורביר נאו כיינו מכיר לח פקס. מלהן קרטון כרמי צמונעדי קרייז'ן נון נמיינט טענעם נמיילמיס וככלת בלטאנן מסוס דסם צדרלזון:

ז' מומל ומוסול נע"ז לאילם זקנילם
ליה כי כלימות (ז' : ז') ולט נן
כלת זמברן לי נלו מסל גמייל
לה: ובפי חנינא. נמי ליטק סלוי לי
לצון לי כל' היל קסבד נלו מילמל
המלחמי טיט היל נית דקמן תלון
פיא ונכמת גמוי דלהלון קס קלינן
די' היל יקליג זקבי: צוֹדְמַנִּין: לְגָמָוּלִין:
כלת זמברן: דבוי פאל חייב. מה
כלת: נלו' ו' נפן חייב. דלום קסנילם
לאו זכאי פקנמל דלהלון: אגט
דלהלון וואיז צבאי נלו' חייב. דלימת
לי' כלת זכאי גאנט נפץ: נלו'
נאן ו' חאנט פטוו. דאל' גו' מאיט
כלת היל דלהלון וסלי' שונג צו:
מהתני' מודיעיס. סס קעליע:
נקוד על פ'. זכאנוקס וכל' יעיקו
למעט זבדר גול דממעס קמי� נאלם
מייס מאכל: גמ' חמאת עאר
מיילן. מדקיין לי' מיל דילן דילן
לי'וקס נגב פקח ומפיטין לי' נשלומל
דרך למוקס כל' צהילו יכול ליכט
צעטם חמיט� כל' צעם חמיט� מסלק
מאיסקופת העורה

ומני מגע וקע טלית מלחמת
טיס ואילך דין הערבים כמו כי"ה
הממל" וomid ה"פ סנטט צקק
ומחה זמו מן טולו ממלחמות
צבע ואילך סמלה טולו לאטנטק
לפי מערכ קם ומטהר כתמי' צב' צליטי דג.
דא כי פליני ביזון בפ' צליטי דג.
הה: נוטה לטברס מי מטהר
כומלי וטיינו מלחמות טיס ולנס
ופלען על מטהר למן פמ' נטהר
צבע ומחה זמו צב' צטלי ציט
סנקט דל' מכוח רטביס ממלחמות
ולג מטהר גזוקס פולומע עד קלי^ה
צבע ומיטו זמו טלית ממלחמות צבע
ואילך נטך עד צמתקע טולו
ומטנטק טולו גם לדס נטפל
צקיקת טולו גולו מוקון זטביס
דג י) ומלחמות ועד צקיקת טולו
מלך טולו ערך מלין כי סה דרכ'
יונן: סדר לא. עולם: כמה מלך
הה. צינוי וגווים צינויים
רכ' בראון לירשטיין זטביס
ברחוב ודראי
בר חנה והנץ החמה
שת מלין פשו לה
מא לאורה עולא
יבול ליבנס בשעת
ילין מנא אין דרכ'ב
ש ציא על הארץ
תררא והויא חמשה
שאן יכול ליבנס
נס בשעת אכילה
זריך קשיא
א שרע דין יכול
ז ולבד יהודה קשיא
רכ' בול ליבנס בשעת
יריה לא לדידי קשיא
דרך רחוקה לטמא
רב

מיין ומחייב שיקיון וסגולות צוין: מיל' קך שטיית התחמש נגידת צל רקיע וכוננד צוואר מסננש ועד שקיימה: לאוילטן. נאכערת התחמש דסוכן חן צחיטית קדריס [ע.]: צאנש אפֿילא. כל צעת מאילס צלאוקן ז' ובצנ' עבוד טרלטקה וטמור עד מות לְרָע' ולוֹרָה דז'וילימען ז' ווועס קטטה. דהמר כל טהינו יכול ליכנס צבעת מאילס טומן ז' צפ' קדריס (נענ' ק.): נדיין גם קטיט. לזרע ען גז גדריך נרמם לדרכן רוחקס מלן דהמניג פטוויל דנטוור וויזיו דרכ' דומוקס ז' ייכנס צבעת מאילס לרמגנין פטוויל האן נטמן גם מלן דהמניג ז' זיכילס טיה ווילו מסוס עזיזה דאס' יכול נטלאם קלונגוטו וועז' ז' יינש פטוויל הלא נטומולס היליכת דלאן חי נלוותה: ז' ולדב' ג. היליך תלון רוחקה בל שאוין יכול ליכנס בשעת שחין מן המודיעים ולהחן.

עֲוֹלָה לטעמיה. מימה מנה ניח נפוג לדג כי שמן חמיטה מהתהילה עקיצה ודס נפצל בקקיעת חממה לירך ט' ליה מתיזים סקלירין מות זחוח ומי קיימל נן כפ' צי למיניג'ה (ט' כ':) עד געתם וכוכביכים יממעל קוח: **רב יהודה אמר בלאשינו יובל**

לכטנים בשעת אכילה. מים לדלעט
סודם מן סמודיעים ולכטן
בכממי טיס וכל טליה ולעוגת צענת
סחיטתא ^{לעומיה טנק} וט מומל
לשליטםtos ליריס לדלהמעין גראס
(גראס נס) ועוד לדליניג דר' עז קיימי'
לדלהמען ליה' מהומן לדוחיימן ולרכז
סומנו ^{לכטן} ממים גתמה סלילא וליכט
כינייטו סכמלה כליא וכן מסגע
כינורקון לוי טמא שרין. גאנטס פיליכי'
וורוקון על טמא שרין. גאנטס פיליכי'
טוון לדקנולר יאל וקי' סכבי לאן זומטן
זוזה מא' נמייפיך מעטזול יוס לדכווי
עטלמל שומטען ווילקון עליו מעד'ס
סחטייע יוכטן ליכטן צענת סחיטתא:
דריך רוחקה לשחרור בו. דמלילס
צעיטה לכמץ' ונדין לו
טישס ומדל לעשטעס כו' וטער'ג גאנטס
בשני לרבי ולר' נתן ^ט
בן עקיבא פטור שנג' ^ט
לרבנן חיב לר' נתן ול
פטור: מתרני' אויזו ד
המודיעים ולחוץ וכמיה
טפכ' ולג' כמץ טמלה ערין:

רבי עקיבא ר"א אומר אלהון אמר ליה רבי יוסי לפיך נקור על ד' לומר לא אלא מאיסקופת העורה ולחווז: גמ' אמר עולא ימן חמישה עשר מילין היא סבר לה כי הא דאמר ר' רבבה בזחנן כמה מהלך אדם ביום עשרה פרסאות מעולות השם חמישת מילין משקיעת החמה ועד צאת הוכבבים חמשת תליתין חמיסת מצפרא לפלא רימא וחמיסר מפלנא ר' לטענימה אמר עולא אי וזה הוא דרך רוחקה כל שאיר' שחיתה אמר מר מעולות השחר עד הנץ החמה חמישת וכמו השחר עללה צערה ואמר רבי חיינא לדידי חי' לש' הוש' לילוט בא צערה ואמר רבי חיינא לדידי חי' לי ההוא מילין גופא אמר עולא איזה הוא דרך רוחקה כל בשעת שחיתה ורב יהודה אמר כל שאין יכול לי אמר ליה רבה לעולא לדידי קשיא ולרב יהודה קד' אמרת כל שאין יכול לבנים בשעת שחיתה והא טראם לבנים בשעת שחיטה וקד' אמרת לבני בשעת שחיטה והא טראם כל שאין יכול לבני בשעת שחיטה ווורקון על טמא שריין אמר אכילה וקדר' אין שוחטין ווורקון על טמא שרין אמר לא לר' יהודה קשיא לדידי לך' דרך רוחקה לטהור ווא

ח א ב ג מ"י פ"ס מס' ۶
ק"פ הכללה ۳:
ט ד ה מ"י סס פ"ג: ח:

רבינו חננאל דגמר התאר שאמחהו ישא מן המברך את השם דברי ר' יונה. ר' מנח סבר חזה וחל' וכו' והלך הירוי בה וכוה דבריו הכל חביר. שאג כוה ובזה דברי הילט טהור. בראשון יתנו פטור, ונגע בשני, ליבור ליבור נון דהוינמי ברושנן, כהה חביר כור. לר' חנניא בן עקיבאי אדרש שי תקנתה דראשון הו. כוין דשוגב בשני פטור הו. שאג בראשון והוזד בעשי לר' חייזר, ול' תן סדר שי תקנתה תשומשון דראשון וזהו וכל הקוקוק לויאשן זוקוק ולשני, ר' קון שענג בראשון פטור. וכל שפנ' חנניא בן עקיבאי אדרש שי תקנתה דראשון הו.

משקנית הכהנה, והבשה מל'ז
הרבנן הרכובין. פוש' שלשים
מל', מיל', משה טרנט נפצע
לפלגינה דרומא, והמשה
עשר פטלויה דירמא עד
לאלהות, ורק קמאן צ'ן כל'
מצותה המגד מידי נינו
צלייל עבר והפסח אחרינו,
השאה לאט אט אק מהיר
היא גבורא לאט' נפנד
בוצ'וינ, ייך אראביינ גמי'ו
לא מתעליליה לה דאייכא
שפיטש שפיטש גאנט איזר
בראיה השמש איננו שוחט
כלל, עללא תלטענאה ואמר
אייזו הייא ריך רוחקה כל'
שאינן כויל לייבס בשעה
שחייטה. נגפא איזר דבליל
אייזו איזר ריך רוחקה כל'
שאן ציל לנכט בשעה
שחתה. וויל' רוחקה אמר
כל' נאצ'ר ביל' לנכט בשעה
איכיל'ו. אקסשין עלייה
על נמא שר', ושנין שנאי
טמא ער' דרכונא דוחיה
מפני שרווא סכמא נסח
שהל בעיינ זיל'ו, ותרב לאַ
בעיבער הפסח זיל'ו
כיל' לעשות הפסח
הוואו, בידם הוהא אל' כיל'
בשעת שחייטה אין שוחטין
עלוי, אויל' אט' טמא שן
שאינו טיל' ליל' כוועז
בשעת שחייטה, ומורת
אהה שוחטין וויל' לנכט
טמא ער' דרכונא
תגל' לתול' וטור רוחקה
הונגה והא דורך, אבל
שין שיר' כובל טהור